

znevýhodněným žákům. Díky tomu, že se jedná o velmi subtilní a obtížně postižitelnou proměnnou, zaměřujeme se a zdůrazňujeme v příspěvku především možnost propojení kvantitativní a kvalitativní výzkumné strategie. Domníváme se, že právě kombinací kvantitativních a kvalitativních metod může být zajištěna komplementarita a validita v rámci zkoumané problematiky. Na základě uváděných skutečností budou v příspěvku analyzovány mimo jiné následující metody: Osgoodova metoda sémantického diferencálu a možnosti postojových škál, jež jsou často užívaným způsobem měření postojů. Kognitivní složku sociálních postojů je podle nás možno zkoumat pomocí dotazníkového šetření. Z hlediska čistě kvalitativních metod bude diskutována zejména metoda rozhovoru (jednotlivé typy a možnost jejich využití), která by měla přispět k hlubšímu proniknutí do zkoumané problematiky.

Kateřina Kadlčíková
**Příprava učitelů ZŠ na
 výuku sexuální výchovy**

Katedra primární
 pedagogiky PdF UP
 v Olomouci

Příspěvek se zaměřuje na učitele ZŠ a jejich přípravu na výuku sexuální výchovy. Popisuje sexuální výchovu jako neodmyslitelnou součást vyučování, kromě toho se zabývá samotným učitelem a jeho postojem k sexuální výchově a také metodami a prostředky, které během své výuky využívá.

Představy, názory a postoje žáků

Stat je rozdělena do dvou částí. V první části tematizujeme problematiku subjektivního významu učení z hlediska perspektivní orientace žáků a atribučních tendencí žáků. Druhá část je zaměřena na představení výsledků dvou pilotních studií realizovaných v letech 2010 a 2011, které byly věnovány subjektivnímu významu učení pro dosažení životních cílů. Cílem studií bylo zmapovat u žáků základní školy (druhý stupeň) a středoškolských studentů, jakou připisují jednotlivým životním cílům důležitost, jakou připisují instrumentálnímu učení pro splnění těchto cílů a jaké mají atribuční tendence při plnění těchto cílů. Zajímaly nás vazby mezi sledovanými proměnnými a jejich propojení s úspěšností ve škole (prospěchem). Studie potvrdily oprávněnost odlišovat důležitost cílů od proměnné instrumentální učení. Všechny sledované motivační proměnné samostatně a především ve vzájemných kombinacích souvisí s vnímanou psychickou distancí (a tím i účinností) budoucích cílů (událostí). Rovněž byla potvrzena pozitivní souvislost s úspěšností ve škole. Potvrzen byl význam vnitřních atribučních tendencí při hledání subjektivního smyslu (významu) učení.

Isabella Pavelková,
 Barbora Saitlová

**Instrumentální učení
 z hlediska budoucích
 cílů**

Katedra psychologie PdF
 UK v Praze

Cílem předkládané studie je zmapovat vliv stoupající obtížnosti na zaujetí školním úkolem. Ve studii sledujeme obtížnost úkolu jednak z hlediska toho, jak je vnímána učitelem, jednak jak je percipována žákem. Zajímá nás i vliv zopakování a procvičení látky na žákovou zaujetí při práci. Teoreticky analyzujeme především následující motivační proměnné: postoj k předmětu, individuální zájem, situační zájem, aktuální zájem, cílovou orientaci, flow zážitek a výkonovou motivaci. U jednotlivých motivačních zdrojů budeme tematizovat jejich dopad na zaujetí žáka úkolem. V druhé části studie budeme teoretická východiska prověřovat v experimentu, který byl realizován v roce 2010 na pražské základní škole v 9. třídě v předmětu matematika. Žákům byly postupně předloženy tři úkoly z matematiky se stoupající obtížností. Data byla získávána na základě analýzy vypracovaných úkolů a dotazníkového šetření. U každého úkolu žáci

Eliška Kmínková,
 Isabella Pavelková

**Obtížnost a zaujetí
 úkolem v matematice**

Katedra psychologie PdF
 UK v Praze